Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

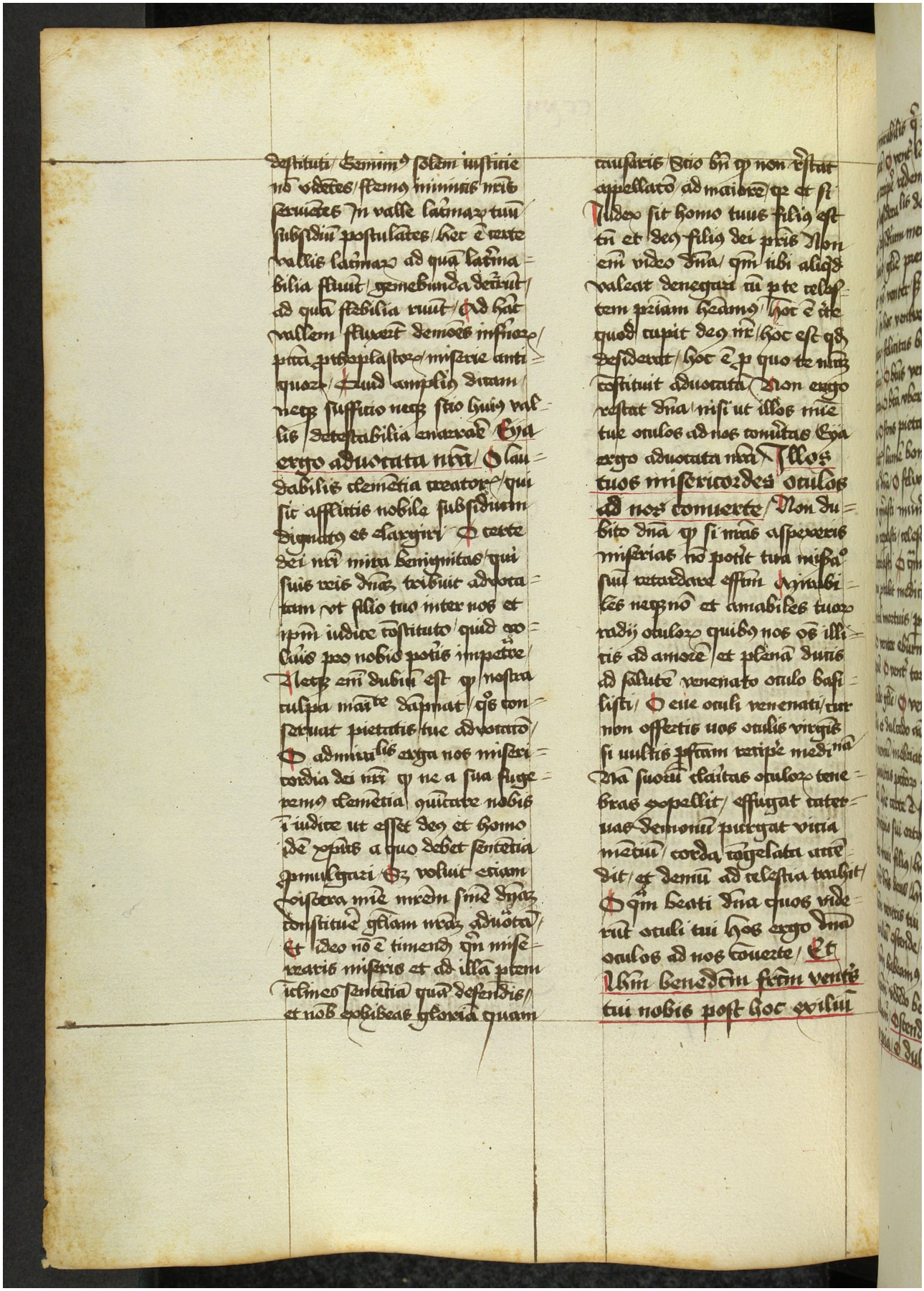

destituti/ Semim⁹ solem iustitie
no videtes/ sterna miniatis mib
seruientes In valle lacrimar tuu
subsidiu postulates/ Ecce e terre
vallis lacrimar ad qua lacrima
bilia fluunt/ gemebunda deiruit/
ad quam flebilia ruunt/ Ad hac
vallem fluxerit demoes infinitar
pnci prisciplastor/ miserie anti
quar/ Quid amplius dicam
neq; sufficio neq; scio huius val
lis/ detestabilia enarrare/ Eya
ergo aduocata nrā/ O lau
dabilis clemetia creator/ qui
sit afflictis nobile subsidium
dignatus es clarigari/ O terre
dei nri mira benignitas/ qui
suis reis dnar tribuit advoca
tam/ et filio tuo inter nos et
ipm iudice constituto/ quid eo
cauis pro nobis potis impetre/
Nec enim dubiu est q; nostra
culpa maire damnat/ qs con
seruat pietatis tue advocatio/
O admirabilis erga nos miseri
cordia dei nri q; ne a sua fuge
remo clemetia quicunq; nobis
iudice ut esset deus et homo
de reatus a quo debet sentetia
emulgari/ Dz voluit etiam
coistera mie mrem sue dnar
constituere gliam mrar aduocat/
et ideo no e timendu qm mise
rearis misteris et ad illa pten
iclineo sentetia qua defendis/
et nos exhibeas gloriā quam
causaris/ Dico bn q; non restat
appellare ad maiore/ qe et si
Iudeo sit homo tuus filius est
tu et deus filius dei pris Non
eni video dna/ qm ubi aliqd
valeat denegari ui pte relex
tem priam habemus/ hoc e ate
quod cupit deus nr/ hoc est qd
desiderat/ hoc e p quo te nrar
constituit aduocata/ Non ergo
restat dna/ nisi ut illos mie
tue oculos ad nos conuertas Eya
ergo aduocata nrā/ Illos
tuos misericordes oculos
ad nos conuerte/ Non du
bito dna q; si mras asperneris
misericias no potest tua misa
sui retardare effectu/ Nimirū
les nequno et amabiles tuor
radij oculor quibus nos os illi
tis ad amore/ et plena duris
ad salute venenato oculo basi
listi/ O eiie oculi venenati/ cur
non offertis nos oculis virgis
si uultis pfectam retripe medi
na Dna suorū claritas oculor tene
bras expellit/ effugat inter
nas demonū pcurgat vitia
mentiū/ corda congelatā ure
dit/ et demū ad celestia trahit/
O qm beati dna quos vide
runt oculi tui hos ergo dna
oculos ad nos conuerte/ Et
Ulm benedictu fructū ventris
tui nobis post hoc exilium